

Jedinstvena pravila APTU (Dodatak F uz COTIF 1999)

Jedinstveni tehnički propisi (JTP)

Opće odredbe-

ZAJEDNIČKA SIGURNOSNA METODA (ZSM) ZA

VRJEDNOVANJE I PROCJENU RIZIKA

UTP GEN – G

Objašnjenje:

Tekstovi ovih JTP koji nisu prikazani u formi kolona identični su sa odgovarajućim tekstovima propisa Evropske unije. Tekstovi koji su prikazani u dvije kolone se razlikuju; lijeva kolona sadrži propise OTIF-a, dok desna kolona prikazuje tekst iz odgovarajućih propisa EU. Tekst u desnoj koloni je samo informativnog karaktera i nije dio propisa OTIF-a.

OTIF JTP

Odgovarajući tekst u propisima EU¹

EU
ref.

0. EKVIVALENTNOST

Nakon usvajanja od strane Komisije stručnjaka za tehnička pitanja, propisi OTIF-a obuhvaćeni ovim dokumentom smatraju se ekvivalentnim sa odgovarajućim propisima EU u smislu člana 13, APTU i člana 3a ATMF.

1. SVRHA

Član 1

1.1

Ovim JTP

Ovom Uredbom

utvrđuje se revidirana zajednička sigurnosna metoda (ZSM) za vrjednovanje i procjenu rizika

vezanih za sigurnost podsistema i integriranje u njihovo okruženje.

kao što je navedeno u članu 6(3)(a) Direktive 2004/49/EZ.

1.2

Ovi JTP

Ova Uredba

olakšavaju

olakšava

pružanje prekograničnih

pristup tržištu

željezničkih transportnih usluga usklađivanjem:

- postupaka upravljanja rizikom koji se koriste za procjenu utjecaja izmjena na nivo sigurnosti i usaglašenosti sa sigurnosnim zahtjevima;
- razmjene informacija mjerodavnih za sigurnost između različitih aktera unutar željezničkog sektora u cilju upravljanja sigurnošću između različitih interfejsa koji postoje unutar tog sektora;
- dokaza koji proistječu iz primjene postupka upravljanja rizikom.

¹ Provedbena uredba Komisije (EU) 402/213 od 30. aprila 2013. godine, objavljena u Službenom listu EU dana 03.05.2013., L 121/8

2. POLJE PRIMJENE

Član 2

2.1

Ovi JTP		Ova Uredba
primjenjuju se na sve izmjene predlagača kao što je definirano u		
Odjeljku 3(11)		članu 3(11)
prilikom donošenja bilo koje izmjene		
željezničkog sistema država ugovornica		željezničkog sistema države članice.
koje utječu na međunarodni saobraćaj.		

Te izmjene mogu da budu tehničke, operativne ili organizacione prirode. Što se tiče organizacionih izmjena, uzimaju se u obzir samo izmjene koje mogu da utječu na operativne ili procese održavanja u skladu sa propisima iz

Odjeljka 4.		člana 4.
-------------	--	----------

2.2

Kada se na osnovu procjene prema kriterijumima utvrđenim u	
Odjeljku 4.2, tačke a) do f)	članu 4(2) (a) do (f)

a) izmjena smatra značajnom, primjenjuje se postupak upravljanja rizikom naveden u

Odjeljku 5.		članu 5.
-------------	--	----------

b) izmjena ne smatra značajnom, dovoljno je čuvati odgovarajuću dokumentaciju da se opravda odluka.

2.3

Ovi JTP se primjenjuju		Ova Uredba se primjenjuje
------------------------	--	---------------------------

u strukturnim podsistemima na koje se

COTIF 1999		Direktiva 2008/57/EZ
------------	--	----------------------

odnosi:

a) ukoliko procjenu rizika

zahtijevaju mjerodavni Jedinствeni		zahtijeva Tehnička	specifikacija
tehnički propisi (JTP);		interoperabilnosti (TSI);	

u tom slučaju će

JTP		TSI
-----	--	-----

tamo gdje je to odgovarajuće, navesti koji dio

ovih JTP

ove Uredbe

će se primjenivati;

b) ako je izmjena značajna kao što je navedeno u

Odjeljku 4.2

članu 4(2)

psotupak upravljanja rizikom koji je naveden u

Odjeljku 5.

članu 5.

primjenjuje se unutar stavljanja u funkciju strukturnih podsistema da bi se garantirala njihova sigurna integracija u postojeći sistem

u skladu sa članom 15(1) Direktive 2008/57/EZ.

2.4 Primjena

ovog JTP

ove Uredbe

u slučajevima navedenim u

Odjeljku 2.3, tačka b)

članu 2(3), stav (b)

ne smije da dovede do zahtjeva koji su u suprotnosti sa zahtjevima utvrđenim u mjerodavnim

JTP.

TSI.

Ukoliko se desi takva suprotnost, predlagač o tome obavještava odgovarajuću

državu ugovornicu

državu članicu

koja može da odluči da zatraži reviziju

JTP

TSI

u skladu sa

članom 8a APTU

članom 6(2) ili 7 Direktive 2008/57/EZ.

ili odstupanje u skladu sa

aneksom B ATMF-a.

članom 9(2) te Direktive.

2.5 (rezervirano)

Željeznički sistemi koji su isključeni iz polja primjene Direktive 2004/49/EZ u skladu sa njenim članom 2(2) su isključeni iz polja primjene ove Uredbe.

2.6 Odredbe

JTP GEN-G, dokument A 94-01G/1.2012, verzija 01 od 01.05.2012. godine

Uredbe 352/2009

Nastavit će da se primjenjuju na projekte koji su u odmakloj fazi razvoja

kao što je definirano članom 2 b) APTU.

u smislu člana 2(t) Direktive 2008/57/EZ.

na dan početka primjene
ovog JTP.

ove Uredbe.

3. DEFINICIJE

Član 3

U svrhe
ovog JTP
primjenjuju se definicije utvrđene u
ATMF, član 2. i APTU, član 2.

ove Uredbe

u članu 3. Direktive 2004/49/EZ

Primjenjuju se takođe i sljedeće definicije:

1. „rizik” označava stopu učestalosti nesreća i incidenata sa štetnim ishodom (nastalih usljed opasnih situacija) i stepen ozbiljnosti te štete;
2. „analiza rizika” označava sistematsko korištenje svih raspoloživih informacija u cilju otkrivanja opasnosti i procjene rizika;
3. „vrjednovanje rizika” označava proceduru zasnovanu na analizi rizika kojom se utvrđuje da li je postignut prihvatljiv nivo rizika;
4. „procjena rizika” označava sveobuhvatni postupak koji uključuje analizu rizika i vrjednovanje rizika;
5. „sigurnost” označava odsustvo neprihvatljivog rizika od štete;
6. „upravljanje rizikom” označava sistematsku primjenu upravljačkih politika, procedura i praksi na aktivnosti vezane za analizu, vrjednovanje i kontrolu rizika;
7. „interfejsi” označavaju sve tačke interakcije tokom životnog ciklusa sistema ili podistema, uključujući eksploataciju i održavanje ukoliko različiti akteri željezničkog sektora sarađuju u cilju upravljanja rizicima;
8. „akteri” označavaju sve strane koje neposredno ili putem ugovornih aranžmana učestvuju u primjeni ovog JTP;
9. „sigurnosni zahtjevi” označavaju sigurnosne karakteristike (kvalitativne ili kvantitativne) sistema i njegove eksploatacije (uključujući pravila eksploatacije) neophodne za realizaciju ciljeva postavljenih od strane zakonodavstva ili kompanije;
10. „sigurnosne mjere” označavaju niz aktivnosti kojima se smanjuje stopa učestalosti opasnih situacija ili ublažavaju njihove posljedice u cilju dostizanja i/ili održavanja prihvatljivog nivoa rizika;
11. „predlagač” označava
 - a) željezničkog prijevoznika ili upravitelja infrastrukture koji sprovode mjere za kontrolu rizika u skladu sa

ove Uredbe;

nacionalnim, regionalnim ili međunarodnim propisima u mjeri u kojoj ti propisi čine željezničke prijevoznike ili upravitelje infrastrukture odgovornim za sigurno funkcioniranje željezničkog sistema i kontrolu rizika povezanu sa tim i nalaže im da implementiraju potrebne mjere za kontrolu rizika, tamo gdje je to

članom 4. Direktive 2004/49/EZ;

odgovarajuće u međusobnoj saradnji, da primjene nacionalne sigurnosne propise i standarde i da uspostave sisteme upravljanja sigurnosti;

b) tijelo nadležno za održavanje koje sprovodi mjere u skladu sa
ATMF članom 15. i aneksom A ATMF (ECM jedinstveni propisi); članom 14a(3) Direktive 2004/49/EZ;

c) ugovorno tijelo ili proizvođač koji poziva
tijelo za procjenu da ocijeni podsistem u skladu sa JTP GEN-D; prijavljeno tijelo da primijeni 'EZ' proceduru verifikacije u skladu sa članom 18(1) Direktive 2008/57/EZ ili imenovano tijelo u skladu sa članom 17(3) te Direktive;

d) podnosilac zahtjeva
za tehničko odobravanje strukturnih podsistema; za dozvolu za korištenje strukturnih podsistema;

12. „izvještaj o ocjeni sigurnosti” označava dokument koji sadrži zaključke o ocjeni određenog sistema obavljenog od strane tijela za procjenu;
13. „opasnost” označava stanje koje može da dovede do nesreće;
14. „tijelo za procjenu” označava nezavisno i stručno lice, organizaciju ili tijelo koje sprovodi istragu kako bi, na osnovu dokaza, dostavilo procjenu o sposobnosti sistema da ispunji sigurnosne zahtjeve koji se na njega primjenjuju;
15. „kriterijumi za prihvatanje rizika” označavaju referentne elemente na osnovu kojih se ocjenjuje prihvatljivost određenog rizika; ti kriterijumi se koriste kako bi se utvrdilo da li je nivo rizika dovoljno nizak tako da nije potrebno preduzimati nikakve neodložne mjere kako bi se dodatno smanjio;
16. „evidencija o opasnostima” označava dokument koji sadrži evidenciju i napomene vezane za utvrđene opasnosti, mjere koje se na njih odnose, njihovo porijeklo i upućivanja na organizaciju koja je zadužena da njima upravlja;
17. „utvrđivanje opasnosti” označava proces pronalaženja, popisivanja i određivanja karakteristika opasnosti;
18. „načelo prihvatanja rizika” označava pravila koja se koriste u cilju donošenja zaključka o tome da li je rizik vezan za jednu ili više specifičnih opasnosti prihvatljiv;
19. „pravila primjene” označavaju skup pisanih pravila koja, ukoliko se pravilno primjenjuju, mogu da se koriste za kontrolu jedne ili više specifičnih opasnosti;
20. „referentni sistem” označava sistem za koji se tokom upotrebe dokazalo da ima prihvatljiv nivo sigurnosti na osnovu kojeg je poređenjem moguće ocijeniti prihvatljivost rizika sistema čija je procjena u toku;
21. „utvrđivanje rizika” označava proces koji se koristi za mjerenje nivoa analiziranih rizika, a sastoji se iz slijedećih koraka: procjena učestalosti, analiza posljedica i njihova integracija;
22. „tehnički sistem” označava proizvod ili skup proizvoda, uključujući

projektiranje, ugradnju i pomoćnu dokumentaciju; izrada tehničkog sistema počinje specifikacijom njegovih zahtjeva i završava se njihovim prihvatanjem; iako se projekat mjerodavnih interfejsa sa ljudskim ponašanjem uzima u obzir, ljudski operateri i njihove aktivnosti nisu dio sistema; proces održavanja opisan je u priručnicima za održavanje, ali on sam nije dio tehničkog sistema;

23. „katastrofalna posljedica” označava smrtnu slučajevu i/ili višestruke teške povrede i/ili velike štete po životnu sredinu koje nastanu kao rezultat nesreće;
24. „prihvatanje sigurnosti” označava status koji predlagač dodijeli izmjeni na osnovu izvještaja o ocjeni sigurnosti dostavljenog od strane tijela za procjenu;
25. „sistem” označava bilo koji dio željezničkog sistema (unutar polja primene ovog JTP)

koji podliježe izmjeni;

26. „prijavljeni nacionalni propis” označava svaki nacionalni propis prijavljen od strane

države ugovornice u skladu sa APTU, član 12.

država članica u skladu sa Direktivom Vijeća 96/48/EZ ili Direktivom 2001/16/EZ Evropskog parlamenta i Vijeća i Direktivama 2004/49/EZ i 2008/57/EZ.

27. „tijelo za certifikaciju” označava tijelo za certifikaciju

kao što je definirano u Odjeljku 3 Aneksa A ATMF (ECM jedinstveni propisi);

kao što je definirano u članu 3. Uredbe (EU) 445/2011;

28. „tijelo za procjenu usaglašenosti” označava tijelo za procjenu usaglašenosti

koje obavlja poslove ocjenjivanja usaglašenosti uključujući umjeravanje, ispitivanje, potvrđivanje i pregled;

kao što je definirano u članu 2. Uredbe (EU) 765/2008;

29. „akreditacija” označava

potvrđivanje od strane nacionalnog akreditacijskog tijela da tijelo za procjenu usaglašenosti zadovoljava važeće zahtjeve.

akreditaciju kao što je definirano u članu 2. Uredbe (EU) 765/2008;

30. „nacionalno akreditacijsko tijelo” označava

jedino tijelo u državi ugovornici koje provodi akreditaciju s ovlaštenjem koje mu je dala država;

nacionalno akreditacijsko tijelo kao što je definirano u članu 2. Uredbe (EU) 768/2008;

31. „priznavanje” označava potvrđivanje od strane nacionalnog tijela a koje nije nacionalno akreditacijsko tijelo da tijelo za procjenu zadovoljava zahtjeve navedene u Aneksu II

ovog JTP

ove Uredbe

da sprovodi nezavisnu procjenu navedenu u

odjeljcima 6.1 i 6.2.

članu 6(1) i (2).

4. ZNAČAJNE IZMJENE

Član 4

- 4.1 Ukoliko ne postoji prijavljeno nacionalno pravilo o tome kako se utvrđuje da li je u pitanju značajna izmjena ili ne u određenoj državi ugovornici, državi članici, predlagač uzima u obzir potencijalni utjecaj dotične izmjene na sigurnost željezničkog sistema.

Ukoliko predložena izmjena ne utječe na sigurnost, proces upravljanja rizikom opisan u

Odjeljku 5.

članu 5.

ne mora da se primjenjuje

- 4.2 Ukoliko predložena izmjena utječe na sigurnost, predlagač na osnovu stručnog mišljenja odlučuje o značaju izmjene na osnovu slijedećih kriterijuma:

- posljedica u slučaju kvara: najnepovoljniji mogući scenario u slučaju kvara sistema koji se ocjenjuje, uzimajući u obzir postojanje mjera sigurnosti izvan sistema koji se ocjenjuje;
- inovacija korištena prilikom realizacije izmjene: to se odnosi na inovaciju u željezničkom sektoru, kao i na novinu vezanu za organizaciju koja izvodi izmjenu;
- složenost izmjene;
- praćenje: nemogućnost praćenja izmjene tokom čitavog vijeka trajanja sistema i preduzimanja odgovarajućih mjera;
- reverzibilnost: nemogućnost vraćanja sistema u stanje prije izvođenja izmjene;
- dodavanje: procjena značaja izmjene uzimajući u obzir sve skorašnje izmjene vezane za sigurnost realizirane unutar sistema koji se procjenjuje, a koje nisu bile ocjenjene kao značajne.

- 4.3 Predlagač čuva odgovarajuću dokumentaciju kako bi opravdao svoju odluku.

5. PROCES UPRAVLJANJA RIZIKOM

Član 5

- 5.1 Predlagač je odgovoran za primjenu

ovog JTP

ove Uredbe

uključujući procjenu značaja izmjene na osnovu kriterija u

Odjeljku 4,

članu 4,

i za vršenje procesa upravljanja rizikom opisanom u Aneksu I.

- 5.2 Predlagač vodi računa o upravljanju rizicima uvedenim od strane dobavljača i pružalaca usluga, uključujući i podizvođače, u skladu sa

ovim JTP.

ovom Uredbom.

U tu svrhu, predlagač može da zahtijeva od dobavljača i pružalaca usluga, uključujući njihove podizvođače, da učestvuju u procesu upravljanja rizikom opisanom u Aneksu I.

6. NEZAVISNA PROCJENA

Član 6

- 6.1 Tijelo za procjenu sprovodi nezavisnu procjenu pravilne primjene postupka upravljanja rizikom opisanog u Aneksu I i rezultata te primjene

(uključujući pravilnu identifikaciju opasnosti i procjenu rizika koji iz njih proistječu)

Ovo tijelo za procjenu ispunjava kriterijume navedene u Aneksu II.

Ukoliko tijelo za procjenu već nije utvrđeno postojećim zakonodavstvom

Unije ili

nacionalnim zakonodavstvom, predlagatelj imenuje svoje sopstveno tijelo za procjenu u najranijoj podobnoj fazi postupka procjene rizika.

- 6.2 Kako bi moglo obaviti nezavisnu procjenu, tijelo za procjenu:

- osigurava dobro razumijevanje značajnih promjena zasnovanih na dokumentaciji koju je dostavio predlagatelj;
- provodi procjenu postupaka koji se koriste za upravljanje sigurnošću i kvalitetom tokom planiranja i sprovođenja značajne promjene, ako te postupke već nije potvrdilo mjerodavno tijelo za procjenu usaglašenosti;
- obavlja procjenu primjene tih postupaka za sigurnost i kvalitet tokom izrade i sprovođenja značajne promjene.

Po završetku procjene u skladu s tačkama (a), (b) i (c), tijelo za procjenu dostavlja izvještaj o procjeni sigurnosti predviđeno u

Odjeljku 15

članu 15.

i Aneksu III.

- 6.3 Udvostručavanje posla potrebno je izbjegavati u sljedećim procjenama:

- procjenu usaglašenosti

sistema za upravljanje sigurnošću i

sistema za održavanje tijela nadležnih za održavanje u skladu sa

Aneksom A ATMF (ECM jedinstveni propisi), i;

Direktivom 2004/49/EZ, i;

- analizu usklađenosti koju je provelo

tijelo za procjenu u skladu sa JTP GEN-D; i

prijavljeno tijelo definirano u članu 2. tački (j) Direktive 2008/57/EZ ili tijelo imenovano u skladu s članom 17. te Direktive; i

- bilo kakvu nezavisnu procjenu koju obavlja tijelo za procjenu u skladu sa

ovim JTP.

ovom Uredbom.

- 6.4 Ne dovodeći u pitanje

regionalno ili međunarodno zakonodavstvo

zakonodavstvo Unije

predlagatelj može odabrati

nadležno tijelo u smislu člana 5. ATMF
kao tijelo za procjenu ako

nacionalno tijelo za sigurnost

nadležno tijelo

nacionalno tijelo za sigurnost

nudi tu uslugu i ako se značajne promjene odnose na slijedeće slučajeve:

a) kada se za vozilo zahtijeva

prvo odobrenje za saobraćaj, u skladu sa
ATMF;

dozvola za korištenje, u skladu sa članovima
22(2) i 24(2) Direktive 2008/57/EZ;

b) kada se za vozilo zahtijeva

dodatno odobrenje za saobraćaj, u skladu
sa članom 6. stav 4(b);

dodatna dozvola za korištenje, u skladu sa
članovima 23(5) i 25(4) Direktive
2008/57/EZ;

c) kada certifikat o sigurnosti treba da se
ažurira zbog izmjene vrste ili obima
djelatnosti, u skladu sa članom 10(5)
Direktive 2004/49/EZ;

d) kada certifikat o sigurnosti treba da se
revidira zbog suštinskih izmjena sigurnosnog
regulatornog okvira, u skladu sa članom
10(5) Direktive 2004/49/EZ;

e) kada certifikat o sigurnosti za upravljanje
željezničkom infrastrukturom treba da se
ažurira usljed suštinskih izmjena
infrastrukture, signalizacije ili snabdijevanja
energijom ili načela eksploatacije i
održavanja, u skladu sa članom 11(2)
Direktive 2004/49/EZ;

f) kada certifikat o sigurnosti za upravljanje
željezničkom infrastrukturom treba da se
revidira usljed suštinskih izmjena
sigurnosnog regulatornog okvira, u skladu sa
članom 11(2) Direktive 2004/49/EZ.

Ukoliko se značajna izmjena odnosi na strukturni podsistem koji zahtijeva

tehničko odobravanje u skladu sa ATMF,
predlagač može izabrati da nacionalno
tijelo nadležno za tehničko odobravanje

dozvolu za korištenje u skladu sa članom
15(1) ili članom 20. Direktive 2008/57/EZ,
predlagač može izabrati da nacionalno tijelo
za sigurnost

djeluje kao tijelo za procjenu, ukoliko to
nacionalno tijelo nadležno za tehničko
odobravanje

nacionalno tijelo za sigurnost

nudi tu uslugu, osim u slučaju kada je predlagač taj posao već povjerio

drugom tijelu za procjenu koje ispunjava
uvjete iz odredaba JTP GEN-D.

prijavljenom tijelu u skladu sa članom 18(2)
te Direktive.

7. AKREDITACIJA/PRIZNAVANJE TIJELA ZA PROCJENU

Član 7

7.1 Tijelo za procjenu predviđeno u

Odjeljku 6

članu 6.

mora biti:

a) akreditirano od strane nacionalnog akreditacijskog tijela iz

Odjeljka 13.1

člana 13. stav 1.

na osnovu kriterija iz Aneksa II; ili

b) priznato od strane tijela za priznavanje iz

Odjeljka 13.1

člana 13. stav 1.

na osnovu kriterija iz Aneksa II; ili

c)

nacionalno tijelo nadležno za tehničko
odobrenje u skladu sa zahtjevom iz
Odjeljka 9.2.nacionalno tijelo za sigurnost u skladu sa
zahtjevom iz člana 9. stav 2.**8. PRIHVATANJE AKREDITACIJE/PRIZNAVANJE**

Član 8

8.1 (Rezervirano)²Kod izdavanja certifikata o sigurnosti ili
odobrenja za rad u skladu s Uredbom
Komisije (EU) br. 1158/2010 ili Uredbom
Komisije (EU) br. 1169/2010, nacionalno
tijelo za sigurnost prihvata akreditaciju ili
priznanje od države članice u skladu s
članom 7. kao dokaz o sposobnosti
željezničkog prijevoznika ili upravitelja
infrastrukture da djeluje kao tijelo za
procjenu.

8.2 Kod izdavanja certifikata tijelu nadležnom za održavanje u skladu sa

Aneksom A ATMF (ECM jedinstveni
propisi)

Uredbom (EU) br. 445/2011,

tijelo za certifikaciju prihvata takvu akreditaciju ili priznanje od strane

države ugovornice

države članice,

kao dokaz sposobnosti tijela nadležnog za održavanje da djeluje kao tijelo za procjenu.

² U OTIF-u željeznički prijevoznik ili upravitelj infrastrukture ne mogu biti priznati kao tijelo za procjenu kroz ocjenu ili nadzor njihovih SMS-a. Da bi djelovali kao tijelo za procjenu, željeznički prijevoznik ili upravitelj infrastrukture moraju biti akreditirani u skladu sa klauzulom 7.1 pod a) ili priznati u skladu sa alinejom 9.1 a) ili d).

9. VRSTE PRIZNANJA TIJELA ZA PROCJENU

Član 9

9.1 Moguće je koristiti slijedeće vrste priznanja tijela za procjenu:

a) priznanje

države ugovornice

države članice

tijela, organizacije ili dijela organizacije³ ili pojedinca nadležnog za održavanje;

b) (rezervirano)

nacionalno tijelo za sigurnost priznaje sposobnost organizacije ili dijela organizacije ili pojedinca da sprovede nezavisnu procjenu kroz procjenu i nadzor sistema upravljanja sigurnošću željezničkog prijevoznika ili upravitelja infrastrukture;

c) kada

nacionalno tijelo nadležno za tehnički prijem

nacionalno tijelo za sigurnost

djeluje kao tijelo za certifikaciju u skladu sa

Odjeljkom 10 Aneksa A ATMF (ECM jedinstveni propisi)

članom 10 Uredbe (EU) br. 445/2011,

nacionalno tijelo nadležno za tehnički prijem

nacionalno tijelo za sigurnost

priznaje sposobnosti organizacije ili dijela organizacije ili pojedinca da sprovodi nezavisnu procjenu kroz procjenu i nadzor sistema održavanja tijela nadležnog za održavanje;

d) tijelo za priznavanje koje je imenovala

država ugovornica

država članica

priznaje sposobnost tijela, organizacije ili dijela organizacije ili pojedinca nadležnog za održavanje da sprovede nezavisnu procjenu.

9.2 Kada

država ugovornica

država članica

priznaje

nacionalno tijelo nadležno za tehnički prijem

nacionalno tijelo za sigurnost

kao tijelo za procjenu, ta

država ugovornica

država članica

je odgovorna osigurati da

nacionalno tijelo nadležno za tehnički
prijem

nacionalno tijelo za sigurnost

ispunjava zahtjeve iz Aneksa II; u tom slučaju, funkcije tijela za procjenu

nacionalnog tijela nadležnog za tehnički
prijem

nacionalnog tijela za sigurnost

nezavisne su od drugih funkcija

nacionalnog tijela nadležnog za tehnički
prijem.

nacionalnog tijela za sigurnost.

10. VAŽENJE PRIZNANJAČlan
10

10.1 U slučajevima iz

tačaka a) i d) Odjeljka 9.1 i u Odjeljku
9.2,člana 9. stav 1. tačaka (a) i (d) i člana 9. stav
2.,

period važenja priznanja ne prijelazi 5 godina od datuma kada je ono izdato.

10.2 (rezervirano)

U slučaju iz člana 9. stav 1. tačke (b):

a) izjava o priznanju za željezničkog prijevoznika ili upravitelja infrastrukture prikazuje se na mjerodavnom certifikatu o sigurnosti u polju 5 „Dodatne informacije” usklađenog obrasca certifikata o sigurnosti iz Aneksa I. Uredbe Komisije (EZ) br. 653/2007 i u odgovarajućem dijelu odobrenja za rad;

b) period važenja priznanja ograničeno je na važenje certifikata o sigurnosti ili odobrenja na osnovu kojeg je izdato. U tom slučaju, zahtjev za priznanjem dostavlja se prilikom sljedeće prijave za obnovom ili ažuriranjem certifikata o sigurnosti ili odobrenja.

10.3 U slučajevima iz

tačke c) Odjeljka 9.1:

člana 9., stav 1. tačke c:

a) izjava o priznanju za tijelo nadležno za održavanje stavlja se na predmetni certifikat u polje 5 „Dodatne informacije” usklađenog obrasca certifikata za tijela

nadležna za održavanje predviđenom u Aneksu V.

Aneksa A ATMF (ECM jedinstveni propisi);

ili Prilogu VI., ako je primjereno, Uredbe (EU) br. 445/2011;

- b) period važenja priznanja ograničeno je na važenje certifikata koje izdaje tijelo za certifikaciju na osnovu kojeg je izdato. U tom slučaju, zahtjev za priznanjem daje se kod slijedećeg zahtjeva za obnovom ili ažuriranjem certifikata.

11. NADZOR OD STRANE TIJELA ZA PRIZNAVANJE

Član
11

- 11.1 Nacionalno tijelo za akreditaciju vrši nadzor tijela za procjenu usaglašenosti kojima je izdalo certifikat o akreditaciji, i prema analogiji

Prema analogiji sa zahtjevima za akreditaciju iz člana 5. stavova 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 765/2008

tijelo za priznavanje sprovodi povremeni nadzor kako bi potvrdilo da priznato tijelo za procjenu ispunjava kriterijume iz Aneksa II za vrijeme važenja priznanja.

- 11.2 Ako tijelo za procjenu više ne ispunjava kriterijume iz Aneksa II, tijelo za priznavanje ograničava područje primjene priznanja, obustavlja ili povlači priznanje, u zavisnosti od stepena neusklađenosti.

12. BLAŽI KRITERIJUMI KADA NE POSTOJI POTREBA ZA UZAJAMNIM PRIZNAVANJEM ZNAČAJNE PROMJENE

Član
12

Ako nije potrebno uzajamno priznavanje procjene rizika za značajnu promjenu, predlagač imenuje tijelo za procjenu koje ispunjava barem zahtjeve koji se odnose na sposobnost, nezavisnost i nepristranost iz Aneksa II. Drugi zahtjevi iz stava 1. Aneksa II. mogu se ublažiti na nediskriminacijski način u dogovoru sa

nacionalnim tijelom nadležnim za tehnički prijem.

nacionalnim tijelom za sigurnost.

13. PRUŽANJE INFORMACIJA

Član
13

GENERALNOM SEKRETERIJATU

AGENCIJI

- 13.1 Ako je primjenljivo, ali najkasnije do 21. maja 2015. godine,

države ugovornice

države članice

obaviještavaju

Generalni sekretarijat

Agenciju

o tome koje je njihovo nacionalno akreditacijsko tijelo i/ili tijelo ili tijela za priznavanje u svrhe

ovog JTP,

ove Uredbe,

kao i o tijelima za procjenu koja su priznala u skladu sa

tačkom a) Odjeljka 9.1

članom 9. stavom 1. tačkom (a).

One isto tako prijavljuju sve promjene te situacije u roku od mjesec dana.

Generalni sekretariat

Agencija

objavljuje te informacije.

13.2 Najkasnije do 21. maja 2015., nacionalno akreditacijsko tijelo obavještava

Generalni sekretariat

Agenciju

o akreditiranim tijelima za procjenu kao i o području nadležnosti za koje su ta tijela za procjenu akreditirana kako je predviđeno u tačkama 2. i 3. Aneksa II. Ona isto tako prijavljuju sve promjene te situacije u roku od mjesec dana.

Generalni sekretariat

Agencija

objavljuje te informacije.

13.3 Najkasnije do 21. maja 2015., tijelo za priznavanje obavještava

Generalni sekretariat

Agenciju

o priznatim tijelima za procjenu kao i o području nadležnosti za koje su ta tijela za procjenu priznata kako je predviđeno u tačkama 2. i 3. Aneksa II. Ona isto tako prijavljuju sve promjene te situacije u roku od mjesec dana.

Generalni sekretariat

Agencija

objavljuje te informacije.

14. PODRŠKA

Član
14

GENERALNOG SEKRETERIJATA

AGENCIJE

U AKREDITACIJI ILI PRIZNAVANJU TIJELA ZA PROCJENU

14.1 Nacionalna tijela za akreditaciju treba da se podvrgnu ocjeni stručnjaka organiziranoj na međunarodnom nivou, uz asistenciju Generalnog sekretarijata.

Agencija organizuje ocjene stručnjaka između tijela za priznavanje na osnovu principa istovjetnih onima iz člana 10. Uredbe (EZ) br. 765/2008.

Države ugovornice osiguravaju da njihova tijela za akreditaciju redovno podliježu ocjeni stručnjaka.

14.2 (rezervirano)

Agencija organizuje, u saradnji s Evropskom saradnjom na akreditaciji (EA), obuke o ovoj Uredbi za nacionalna akreditacijska tijela i za tijela za priznavanje bar prilikom svake nove revizije ove Uredbe.

15. IZVJEŠTAJ O OCJENI SIGURNOSTI

15.1 Tijelo za procjenu daje predlagачu izvještaj o ocjeni sigurnosti u skladu sa zahtjevima iz Aneksa III. Predlagач je odgovoran utvrditi treba li i kako uzeti u obzir zaključke izvještaja o ocjeni sigurnosti za prihvatanje sigurnosti procijenjene promjene. Predlagач opravdava i dokumentira dio izvještaja o ocjeni sigurnosti oko kojeg se predlagач možda ne slaže.

15.2 U slučaju iz

Odjeljka 2.3, tačka b), u skladu sa stavom 5. ovog Odjeljka, nacionalno tijelo nadležno za tehničko odobravanje prihvata izjavu iz Odjeljka 16 u odluci o odobrenju za početak rada strukturnih podsistema i vozila.

člana 2. stav 3. tačka b) u skladu sa stavom 5. ovog člana, nacionalno tijelo za sigurnost

člana 16.

odobrenju za stavljanje u upotrebu

15.3 Nacionalno tijelo nadležno za tehničko odobravanje ne smije zahtijevati dodatne provjere ili analize rizika ako ne može dokazati da postoji značajan sigurnosni rizik.

Ne dovodeći u pitanje član 16. Direktive 2008/57/EZ, nacionalno tijelo za sigurnost

15.4 U slučaju iz

Odjeljka 2.3, tačka a), u skladu sa stavom 5. ovog Odjeljka, tijelo za procjenu koje sprovodi procjenu usaglašenosti sa strukturnim JTP nadležno za izdavanje potvrde o usaglašenosti, prihvata izjavu iz

člana 2. stav 3. tačka a) u skladu sa stavom 5. ovog člana, prijavljeno tijelo

člana 16.

osim ako opravda i dokumentira zabrinutost vezanu uz pretpostavke ili adekvatnost rezultata.

15.5 Kada je sistem ili dio sistema već prihvaćen nakon postupka upravljanja rizikom navedenog u

ovom JTP,

ovoj Uredbi,

rezultirajući izvještaj o procjeni sigurnosti ne može dovesti u pitanje bilo koje drugo tijelo za procjenu koje je zaduženo za novu procjenu istog sistema. Priznavanje zavisi od dokaza da će se sistem upotrebljavati u istim funkcionalnim, operativnim i ekološkim uvjetima kao sistem koji je već prihvaćen te da su primijenjeni jednaki kriterijumi prihvatljivog rizika.

16. IZJAVA PREDLAGAČA

Član
16

16.1 Na osnovu rezultata primjene ove JTP

ove Uredbe

i izvještaja o procjeni sigurnosti koje je dostavilo tijelo za procjenu, predlagač priprema pisanu izjavu da su sve utvrđene opasnosti i povezani rizici pod prihvatljivim nivoom kontrole.

17. UPRAVLJANJE KONTROLOM RIZIKA I REVIZIJE

Član
17

17.1 Predlagač kod kojeg je sprovedena ZSM za vrjednovanje i procjenu rizika nastavlja da prati njenu primjenu i kontrolira posljedice te primjene, naročito u pogledu identifikacije opasnosti, utvrđivanja i vrjednovanja rizika na kojima se zasnivaju doneseni zaključci.

Željeznički prijevoznici i upravitelji infrastrukture uključuju revizije primjene ove Uredbe u redovnu šemu revizije sistema upravljanja sigurnošću u skladu sa članom 9. Direktive 2004/49/EZ.

17.2 Tijela nadležna za održavanje uključuju revizije primjene

ovog JTP

ove Uredbe

u svoju redovnu šemu revizije sistema održavanja iz

Aneksa A ATMF (ECM jedinstveni propisi)

člana 14.a stav 3. Direktive 2004/49/EZ.

17.3

Kao dio zadataka iz člana 16. stav 2. tačke (e) Direktive 2004/49/EZ, nacionalno tijelo za sigurnost nadzire primjenu ove Uredbe od strane željezničkih prijevoznika, upravitelja infrastrukture i tijela nadležnih za održavanje na koje se ne primjenjuje Uredba (EU) br. 445/2011, ali se nalaze u njegovom nacionalnom registru vozila.

17.4 Kao dio zadataka iz

Odjeljka 7.1 Aneksa A ATMF (ECM jedinstveni propisi)

člana 7. stava 1. Uredbe (EU) br. 445/2011,

tijelo za certifikaciju tijela nadležnog za održavanje teretnih vagona obavlja nadzor primjene

ovog JTP

ove Uredbe

od strane tijela nadležnog za održavanje.

18. POVRATNE INFORMACIJE I TEHNIČKI NAPREDAK

Član
18

18.1 Zapažanja nastala praćenjem i kontrolom u skladu sa Poglavljem 17, u slučaju značajnih odstupanja od jedne ili više pretpostavki na kojima su zasnovani

1. Svaki upravitelj infrastrukture i svaki željeznički prijevoznik, u svom godišnjem izvještaju o sigurnosti iz člana 9. stav 4. Direktive 2004/49/EZ, kratko izvještavaju o

zaključci ZSM, moraju da se prijave nadležnom tijelu države ugovornice koje je izdalo potvrdu o tehničkom prijemu.

iskustvima s primjenom ove Uredbe.

Taj izvještaj takođe obuhvata i kratak pregled donijetih odluka koje se odnose na nivo značaja izmjena.

- 18.2 Država ugovornica koja je izdala jednu ili više potvrda o tehničkom prijemu za koje je ZSM za vrjednovanje i procjenu rizika već bila primjenjena, jednom godišnje ili odmah, u slučaju da se primijete ozbiljne posljedice, obavještava⁴ Komisiju stručnjaka za tehnička pitanja (preko generalnog sekretara OTIF-a) o svojim iskustvima i zapažanjima.

2. Svako nacionalno tijelo za sigurnost, u svom godišnjem izvještaju o sigurnosti navedenom u članu 18. Direktive 2004/49/EZ, izvještava o iskustvu predlagača sa primjenom ove Uredbe i, kada je primjereno, o svom sopstvenom iskustvu.

U slučaju problema sa primjenom ili efikasnošću sistema ZSM, država ugovornica, ako je potrebno, Komisiji stručnjaka za tehnička pitanja dostavlja preporuke za poboljšanje tog sistema.

- 18.3 Godišnji izvještaj o održavanju tijela nadležnih za održavanje iz tačke (I)(7)(4)(k) u Prilogu III.

Aneksa A ATMF (ECM jedinstveni propisi),

Uredbe (EU) br. 445/2011,

uključuje informacije o iskustvu tijela nadležnih za održavanje u primjeni

ovog JTP. Nadležna tijela države ugovornice u kojoj tijelo ima poslovno sjedište prikupljaju

ove Uredbe. Agencija prikuplja

te informacije u saradnji s mjerodavnim tijelima za certifikaciju

i na zahtjev ih dostavljaju generalnom sekretaru OTIF-a.

- 18.4 Druga tijela nadležna za održavanje na koja se ne primjenjuje

Aneks A ATMF (ECM jedinstveni propisi), takođe mogu dostaviti izvještaj o svojim aktivnostima na zahtjev nadležnog tijela države u kojoj imaju poslovno sjedište. Ove informacije se na zahtjev dostavljaju i generalnom sekretaru OTIF-a.

Uredba (EU) br. 445/2011 dijele s Agencijom svoje iskustvo u primjeni ove Uredbe. Agencija koordinira razmjenu iskustava s tim tijelima nadležnim za održavanje i s nacionalnim tijelima za sigurnost.

18.5 Agencija prikuplja sve informacije o

⁴ Izvještaj Komisiji stručnjaka za tehnička pitanja može da dostavi EU za države ugovornice koje su takođe i države članice EU.

iskustvu u primjeni ove Uredbe i, ako je potrebno, daje preporuke Komisiji za njeno unapređenje.

18.6 Agencija, najkasnije do 21. maja 2015., dostavlja Komisiji izvještaj koji uključuje:

a) analizu iskustava u primjeni ove Uredbe, uključujući slučajeve u kojima su predlagači primjenjivali ZSM na dobrovoljnoj osnovi prije odgovarajućeg datuma početka primjene iz člana 20.;

b) analizu iskustava predlagača u vezi odluka povezanih sa nivoom značaja izmjena;

c) analizu slučajeva u kojima je upotrijebljen kodeks prakse kako je opisano u tački 2.3.8 Aneksa I.;

d) analizu iskustva s akreditacijom i priznavanjem tijela za procjenu;

e) analizu sveukupne efikasnosti ove Uredbe.

Nacionalna tijela za sigurnost pomažu Agenciji u prikupljanju tih informacija.

19. STAVLJANJE VAN SNAGE

Član
19

Prethodna verzija 01 ovog JTP od 01.05.2012. stavlja se van snage sa djelovanjem od 21. maja 2015.

Upućivanja na JTP stavljen van snage smatraju se upućivanjima na ovaj JTP.

Uredba (EZ) br. 352/2009 stavlja se van snage s djelovanjem od 21. maja 2015.

Upućivanja na Uredbu stavljen van snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu.

20. PRIMJENA

Ovaj JTP se primjenjuje od 21. maja 2015.

STUPANJE NA SNAGU I PRIMJENA

Član
20

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od njenog objavljivanja u *Službenom listu Evropske unije*.

Ova Uredba se primjenjuje od 21. maja 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obavezujuća i direktno se primjenjuje u svim državama članicama.

ANEKS I ⁵**1. OPĆA NAČELA KOJA SE PRIMENJUJU NA PROCES UPRAVLJANJA RIZIKOM****1.1 Opća načela i obaveze**

Proces upravljanja rizikom

počinje definiranjem sistema koji se ocjenjuje i sastoji se od slijedećih aktivnosti:

- a) proces procjene rizika kojim se utvrđuju opasnosti, rizici, odgovarajuće sigurnosne mjere i sigurnosni zahtjevi koji iz toga proistječu, a koje treba da ispuni sistem koji se ocjenjuje;
- b) dokazivanje usaglašenosti sistema sa utvrđenim sigurnosnim zahtjevima; i
- c) upravljanje svim utvrđenim opasnostima i odgovarajućim sigurnosnim mjerama.

Ovaj proces upravljanja rizikom se ponavlja i opisan je na dijagramu u Dodatku. Proces se završava nakon što se dokaže usaglašenost sistema sa svim sigurnosnim zahtjevima neophodnim za prihvatanje rizika vezanih za utvrđene opasnosti.

- 1.1. Proces upravljanja rizikom obuhvata odgovarajuće aktivnosti vezane za osiguravanje kvaliteta i sprovodi se od strane stručnog osoblja. Nezavisno ga procjenjuje jedno ili više tijela za procjenu.

- 1.1. Predlagač zadužen za proces upravljanja rizikom

3

vodi evidenciju o opasnostima u skladu sa tačkom 4. ⁶

- 1.1. Akteri koji su već uspostavili metode ili instrumente za procjenu rizika mogu da nastave da ih koriste sve dok su oni kompatibilni sa odredbama

4

ovog JTP

ove Uredbe

i ispunjavaju slijedeće uvjete:

- a) (Rezervirano) ⁷

metode ili instrumenti za procjenu rizika opisani su u sistemu za upravljanje sigurnošću prihvaćenom od strane nacionalnog tijela za sigurnost u skladu sa članom 10(2)(a) ili članom 11(1)(a) Direktive 2004/49/EZ; ili

- b) metode ili instrumenti za procjenu rizika zahtijevaju se u

JTP

TSI

ili poštuju javne priznate standarde navedene u prijavljenim nacionalnim propisima.

- 1.1. Ne dovodeći u pitanje građanskopravnu odgovornost u skladu sa pravnim zahtjevima

5

država ugovornica,

država članica,

za proces procjene rizika odgovoran je predlagač. Predlagač posebno odlučuje, u

⁵ Kada se riječ „tačka“ ili „odjeljak“ koristi u ovom Aneksu I, označava odjeljak ovog Aneksa.

⁶ Kada se riječ „tačka“ ili „odjeljak“ koristi u ovom Aneksu I, označava odjeljak ovog Aneksa.

⁷ COTIF ne propisuje upotrebu sistema za upravljanje sigurnošću (SMS).

dogovoru sa mjerodavnim akterima, ko će biti zadužen za ispunjavanje sigurnosnih zahtjeva koji proistječu iz procjene rizika. Sigurnosni zahtjevi koje predlagač nametne tim akterima ne smiju izlaziti iz okvira njihove odgovornosti i domena kontrole. Ova odluka zavisi od vrste izabranih sigurnosnih mera za održavanje rizika na prihvatljivom nivou. Dokazivanje usaglašenosti sa sigurnosnim zahtjevima obavlja se u skladu sa tačkom 3.

- 1.1. Prvi korak u procesu upravljanja rizikom sastoji se od popisivanja zadataka različitih
6 aktera u dokumentu koji sastavlja predlagač, kao i njihovih aktivnosti vezanih za upravljanje rizikom. Predlagač tijesno sarađuje sa različitim akterima uključenim u proces, u skladu sa njihovim zadacima, u cilju upravljanja opasnostima i odgovarajućim sigurnosnim mjerama.

- 1.1. Za vrjednovanje pravilne primjene procesa upravljanja rizikom odgovorno je tijelo za
7 procjenu.

1.2 Upravljanje interfejsima

- 1.2. Za svaki interfejs mjerodavan za sistem koji se ocjenjuje, ne dovodeći u pitanje
1 specifikacije interfejsa definirane u mjerodavnim JTP, | TSI,

akteri željezničkog sektora na koje se to odnosi sarađuju kako bi zajedno utvrdili opasnosti i njima upravljali i definirali odgovarajuće sigurnosne mjere koje treba preduzeti na tim interfejsima. Upravljanjem zajedničkim rizicima na interfejsima koordinira predlagač.

- 1.2. Ukoliko, u cilju ispunjavanja sigurnosnih zahtjeva, jedan od aktera utvrdi potrebu za
2 sigurnosnom mjerom koju ne može sam da preduzme, u dogovoru sa drugim akterom prenosi na njega upravljanje pomenutom opasnošću koristeći postupak opisan u tački 4.

- 1.2. U pogledu sistema koji se ocjenjuje, svaki akter koji otkrije da je određena mjera
3 sigurnosti neusaglašena ili neodgovarajuća, dužan je da tu informaciju dostavi predlagaču koji zatim o tome obavještava aktera zaduženog za primjenu te mjere sigurnosti.

- 1.2. Akter koji primjenjuje mjeru sigurnosti zatim o tome obavještava sve aktere na koje se
4 taj problem odnosi, bilo unutar sistema koji se ocjenjuje, bilo unutar drugih postojećih sistema koji koriste istu mjeru sigurnosti, pod uvjetom da akter ima takva saznanja.

- 1.2. Ukoliko dva ili više aktera ne mogu da postignu dogovor, za pronalaženje
5 odgovarajućeg rješenja odgovoran je predlagač.

- 1.2. Ukoliko akter nije u stanju da ispuni zahtjev predviđen prijavljenim nacionalnim
6 propisom, predlagač traži savjet od odgovarajućeg nadležnog tijela.

- 1.2. Nezavisno od definiranja sistema koji se ocjenjuje, predlagač je odgovoran da vodi
7 računa o tome da upravljanje rizikom obuhvata sam sistem, kao i njegovu integraciju u željeznički sistem u cjelini.

2. OPIS POSTUPKA PROCJENE RIZIKA

2.1 Opći opis

- 2.1. Postupak procjene rizika je sveobuhvatni ponavljajući proces koji obuhvata:

- 1 a) definiranje sistema;
b) analizu rizika, uključujući utvrđivanje opasnosti;
c) vrjednovanje rizika.
- Postupak procjene rizika obavlja se u interakciji sa upravljanjem opasnostima u skladu sa tačkom 4.1.
- 2.1. Definicija sistema treba da sadrži najmanje slijedeće stavke:
- 2 a) cilj sistema, odnosno njegova svrha;
b) funkcije i elementi sistema, ukoliko su mjerodavne (uključujući npr. ljudske, tehničke i operativne elemente);
c) granice sistema, uključujući druge sisteme koji su sa njim u interakciji;
d) fizički (npr. sistemi u interakciji) i funkcionalni (npr funkcionalni ulazni i izlazni podaci) interfejsi;
e) okruženje sistema (npr. energetska i toplotna strujanja, udari, vibracije, elektromagnetske interferencije, operativno korištenje);
f) postojeće sigurnosne mjere i, nakon ponavljanja, definiranje sigurnosnih zahtjeva utvrđenih postupkom procjene rizika;
g) pretpostavke na osnovu kojih se utvrđuju granice procjene rizika.
- 2.1. Utvrđivanje opasnosti obavlja se na definiranom sistemu, u skladu sa tačkom 2.2.
- 3
- 2.1. Prihvatljivost rizika sistema koji se ocjenjuje mjeri se korištenjem jednog ili više navedenih načela prihvatanja rizika:
- 4 a) primjena pravila prakse (tačka 2.3);
b) poređenje sa sličnim sistemima (tačka 2.4);
c) eksplicitno utvrđivanje rizika (tačka 2.5).
- U skladu sa općm načelom navedenim u tački 1.1.5, tijelo za procjenu uzdržava se od toga da predlagачu nameće načelo za prihvatanja rizika koje će koristiti.
- 2.1. Predlagач unutar vrjednovanja rizika dokazuje da je izabrano načelo prihvatanja rizika pravilno primjenjeno. Predlagач takođe provjerava da li se izabrana načela prihvatanja rizika dosljedno koriste.
- 5
- 2.1. Primjena tih načela za prihvatanje rizika dovodi do utvrđivanja mogućih mjera sigurnosti koje rizike sistema koji se ocjenjuje čine prihvatljivim. Među tim sigurnosnim mjerama, mjere izabrane za kontrolu rizika postaju sigurnosni zahtjevi koje sistem treba da ispuni. Usaglašenost sa tim sigurnosnim zahtjevima dokazuje se u skladu sa tačkom 3.
- 6
- 2.1. Ponavljajući postupak procjene rizika smatra se završenim nakon što se dokaže da su svi sigurnosni zahtjevi ispunjeni i da nije potrebno uzimati u obzir nijednu dodatnu razumno predvidljivu opasnost.
- 7

2.2 Utvrđivanje opasnosti

- 2.2. Predlagач sistematski utvrđuje, korištenjem širokog spektra stručnih znanja nadležnog tima, sve razumno predvidljive opasnosti za čitav sistem koji se ocjenjuje i, eventualno,
- 1

za njegove funkcije i interfejs.

Sve utvrđene opasnosti evidentiraju se u registru opasnosti u skladu sa tačkom 4.

- 2.2. Da bi se naporu uloženi u procjenu rizika koncentrirali na glavne rizike, opasnosti se
2 razvrstavaju prema procijenjenim rizicima koji iz njih proistječu. Na osnovu mišljenja stručnjaka, opasnosti koje su vezane za opće prihvaćen rizik ne analiziraju se dalje, ali se upisuju u registar opasnosti. Njihova klasifikacija obrazlaže se da bi se tijelu za procjenu omogućilo da obavi nezavisnu procjenu.
- 2.2. Jedan od kriterijuma je da rizici koji proistječu iz opasnosti mogu da se klasificiraju kao
3 opće prihvaćeni ukoliko je rizik toliko mali da nije potrebno preduzimati dodatne mjere sigurnosti. Prilikom dostavljanja stručnog mišljenja uzima se u obzir činjenica da utjecaj svih opće prihvaćenih rizika ne prekoračuje utvrđen udio ukupnog rizika.
- 2.2. Tokom utvrđivanja opasnosti, mogu se utvrditi i mjere sigurnosti. One se unose u
4 registar opasnosti u skladu sa tačkom 4.
- 2.2. Utvrđivanje opasnosti sprovodi se samo na nivou detalja neophodnih za utvrđivanje
5 mjesta na kojima se pretpostavlja da mjere sigurnosti kontroliraju rizike u skladu sa jednim od načela za prihvatanje rizika navedenih u tački 2.1.4. Ponavljanje može, dakle, da bude neophodno između faza analize rizika i vrjednovanja rizika sve dok se ne postigne dovoljan nivo detalja za utvrđivanje opasnosti.
- 2.2. Ukoliko se za kontrolu rizika koriste pravila prakse ili referentni sistem, utvrđivanje
6 opasnosti može da bude ograničeno na:
a) provjeru primjerenosti pravila prakse ili referentnog sistema;
b) utvrđivanje odstupanja od pravila prakse ili referentnog sistema.

2.3 Korištenje pravila prakse i vrjednovanje rizika

- 2.3. Predlagač, uz podršku drugih uključenih aktera i na osnovu zahtjeva navedenih u tački
1 2.3.2, procjenjuje da li su jedna ili više opasnosti na odgovarajući način obuhvaćene primjenom mjerodavnih pravila prakse.
- 2.3. Pravila prakse ispunjavaju najmanje slijedeće zahtjeve:
2 a) široko su priznata u oblasti željeznice. Ukoliko to nije slučaj, pravila prakse moraju biti opravdana i prihvatljiva za tijelo za procjenu;
b) mjerodavna su za kontrolu opasnosti uzetih u obzir unutar sistema koji se procjenjuje. Kako bi se smatrali važnim, dovoljna je uspješna primjena pravila prakse u sličnim slučajevima za upravljanje promjenama i efikasan nadzor utvrđenih opasnosti sistema u smislu

ovog JTP;

ove Uredbe;

- c) moraju, na zahtjev, biti dostupni tijelima za procjenu kako bi ona mogla procijeniti ili, ako je potrebno, uzajamno priznavati, u skladu sa

Odjeljkom 15.5 ovog JTP,

članom 15. stav 5,

adekvatnost primjene sistema za upravljanje rizikom i njegovih rezultata.

2.3. Ukoliko se zahtjeva usaglašenost sa
3

JTP

TSI

u skladu sa Direktivom 2008/57/EZ

pri čemu

mjerodavni JTP

mjerodavne TSI

ne nameće postupak upravljanja rizikom utvrđen

ovim JTP, JTP

ovom Uredbom, TSI

se mogu smatrati pravilima prakse za kontrolu opasnosti, pod uvjetom da je ispunjen zahtjev b) iz tačke 2.3.2.

2.3. Nacionalni propisi prijavljeni u skladu sa

4

članom 12. APTU

članom 8. Direktive 2004/49/EZ i članom
17(3) Direktive 2008/57/EZ

mogu se smatrati pravilima prakse pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi iz tačke 2.3.2.

2.3. Ukoliko se jedna ili više opasnosti kontroliraju pravilima prakse koja ispunjavaju uvjete
5 iz tačke 2.3.2, tada se rizici vezani za te opasnosti smatraju prihvatljivim. To znači da:

a) te rizike ne treba dalje analizirati;

b) korištenje pravila prakse upisuje se u registar opasnosti kao sigurnosti zahtjev za
mjerodavne opasnosti.

2.3. Ukoliko alternativni pristup nije u potpunosti u skladu sa pravilima prakse, predlagač je
6 dužan da dokaže da taj pristup osigurava najmanje isti nivo sigurnosti.

2.3. Ukoliko rizik vezan za određenu opasnost ne može da se učini prihvatljivim primjenom
7 pravila prakse, utvrđuju se dodatne mjere sigurnosti primjenom jednog od dva druga načela za prihvatanje rizika.

2.3. Ukoliko se sve opasnosti kontroliraju pravilima prakse, postupak upravljanja rizikom
8 može da se ograniči na:

a) utvrđivanje opasnosti u skladu sa tačkom 2.2.6;

b) upisivanje korištenja pravila prakse u registar opasnosti u skladu sa tačkom 2.3.5;

c) dokumentaciju o primjeni postupka upravljanja rizikom u skladu sa Odjeljkom 5;

d) nezavisnu procjenu u skladu sa članom 6.

2.4 Korištenje referentnog sistema i vrjednovanje rizika

2.4. Predlagač, uz pomoć uključenih aktera, analizira da li su jedna ili više opasnosti
1 obuhvaćene sličnim sistemom koji bi mogao da posluži kao referentni sistem.

2.4. Referentni sistem ispunjava najmanje slijedeće zahtjeve:

2

a) već je tokom njegove upotrebe dokazano da posjeduje prihvatljiv nivo sigurnosti i
još uvijek bi mogao da dobije odobrenje u državi članici u kojoj izmjena treba da se
izvede;

b) ima slične funkcije i interfejse kao i sistem koji se ocjenjuje;

- c) koristi se pod sličnim operativnim uvjetima kao i sistem koji se ocjenjuje;
- d) koristi se pod sličnim ekološkim uvjetima kao i sistem koji se ocjenjuje.
- 2.4. Ukoliko referentni sistem ispunjava zahtjeve navedene u Odjeljku 2.4.2, tada se za
3 sistem koji se ocjenjuje:
- a) rizici vezani za opasnosti obuhvaćene referentnim sistemom smatraju prihvatljivim;
- b) sigurnosni zahtjevi za opasnosti obuhvaćene referentnim sistemom mogu da se izvedu iz sigurnosnih analiza ili procjene sigurnosnih registara referentnog sistema;
- c) ti sigurnosni zahtjevi upisuju u registar opasnosti kao sigurnosni zahtjevi za mjerodavne opasnosti.
- 2.4. Ukoliko sistem koji se ocjenjuje odstupa od referentnog sistema, vrjednovanje rizika
4 treba da dokaže da sistem koji se ocjenjuje posjeduje najmanje isti nivo sigurnosti kao i referentni sistem. U tom slučaju, rizici povezani sa opasnostima obuhvaćenim referentnim sistemom smatraju se prihvatljivim.
- 2.4. Ukoliko ne može da se dokaže da sistem koji se ocjenjuje posjeduje isti nivo sigurnosti
5 kao referentni sistem, utvrđuju se dodatne mjere sigurnosti za odstupanja, uz primjenu jednog od druga dva načela za prihvatanje rizika.

2.5 Eksplicitna procjena i vrjednovanje rizika

- 2.5.1 Ukoliko opasnosti nisu obuhvaćene jednim od druga dva načela prihvatanja rizika opisana u odeljcima tačkama 2.3 i 2.4, prihvatljivost rizika dokazuje se putem eksplicitnog utvrđivanja i vrednovanja rizika. Rizici koji proistječu iz tih opasnosti procjenjuju se bilo kvantitativno ili kvalitativno, uzimajući u obzir postojeće mjere sigurnosti.
- 2.5.2 Prihvatljivost procijenjenih rizika mjeri se pomoću kriterijuma prihvatljivosti rizika koji su bilo izvedeni iz pravnih zahtjeva navedenih u
propisima COTIF | propisima Zajednice
ili zasnovani na njima, bilo navedeni u prijavljenim nacionalnim propisima. U zavisnosti od kriterijuma za prihvatanje rizika, prihvatljivost rizika procjenjuje se, bilo pojedinačno za svaku mjerodavnu opasnost, bilo globalno za kombinaciju svih opasnosti uzetih u obzir u eksplicitnom utvrđivanju rizika.
- Ukoliko procijenjeni rizik nije prihvatljiv, utvrđuju se i primjenjuju dodatne mjere sigurnosti kako bi se rizik sveo na prihvatljiv nivo.
- 2.5.3 Ukoliko se rizik vezan za jednu opasnost ili kombinaciju nekoliko opasnosti smatra prihvatljivim, utvrđene mjere sigurnosti upisuju se u registar opasnosti.
- 2.5.4 Ukoliko opasnosti proistječu iz kvarova u tehničkim sistemima koji nisu obuhvaćeni pravilima prakse ili korištenjem referentnog sistema, slijedeći kriterijum za prihvatanje rizika primjenjuje se za projektiranje tehničkog sistema:
- Za tehničke sisteme kod kojih funkcionalni kvar predstavlja potencijalno moguću neposrednu katastrofalnu posljedicu, mjerodavni rizik ne smije dodatno da se smanji ukoliko je stopa tog kvara manja ili jednaka 10^{-9} po radnom satu.

2.5.5

Ne dovodeći u pitanje proceduru navedenu u članu 8. Direktive 2004/49/EZ,

Može da se zatraži zahtjevniji kriterijum od onog iz tačke 2.5.4 putem prijavljenog nacionalnog propisa kako bi se održao nacionalni nivo sigurnosti.

Međutim, u slučaju dodatnih

tehničkih odobranja vozila, primjenjuje se član 6. ATMF.

dozvola za korištenje vozila, primjenjuju se procedure iz članova 23. i 25. Direktive 2008/57/EZ.

- 2.5.6 Ukoliko je tehnički sistem izveden primjenom kriterijuma 10⁻⁹ utvrđenog u tački 2.5.4, načelo međusobnog priznavanja primjenjuje se u skladu sa
Odjeljkom 15.5 ovog JTP.

članom 15. stav 5. ove Uredbe.

Međutim, ukoliko predlagač može da dokaže da nacionalni nivo sigurnosti u državi ugovornici

državi članici

u kojoj se primjenjuje može da se održi sa stopom kvara većom od 10⁻⁹ po satu eksploatacije, predlagač može da koristi ovaj kriterijum u toj državi ugovornici.

državi članici.

- 2.5.7 Eksplicitno utvrđivanje i vrjednovanje rizika ispunjava najmanje slijedeće zahtjeve:

- a) metode koje se koriste za eksplicitno utvrđivanje rizika pravilno prikazuju sistem koji se ocjenjuje i njegove parametre (uključujući sve režime eksploatacije);
- b) rezultati su dovoljno precizni da mogu da posluže kao osnova za donošenje čvrste odluke, odnosno, manje izmjene u osnovnim pretpostavkama ili preduvjetima ne dovode do značajno različitih zahtjeva.

3. DOKAZIVANJE USAGLAŠENOSTI SA SIGURNOSNIM ZAHTEJIMA

- 3.1 Prije prihvatanja sigurnosti izmjene, pod nadzorom predlagača, dokazuje se da su sigurnosni zahtjevi koji proistječu iz faze procjene rizika ispunjeni.
- 3.2 Dokaze podnosi svaki od aktera odgovornih za ispunjavanje sigurnosnih zahtjeva, kao što je odlučeno u skladu sa tačkom 1.1.5.
- 3.3 Pristup izabran za dokazivanje usaglašenosti sa sigurnosnim zahtjevima, kao i samo dokazivanje, nezavisno se procjenjuju od stane tijela za procjenu.
- 3.4 Svaka neprimjerenost mjera od kojih se očekuje da ispune sigurnosne zahtjeve ili opasnost otkrivena tokom dokazivanja usaglašenosti sa sigurnosnim zahtjevima zahtjeva od predlagača da ponovi procjenu i vrjednovanje odgovarajućih rizika u skladu sa tačkom 2. Nove opasnosti upisuju se u registar opasnosti u skladu sa tačkom 4.

4. UPRAVLJANJE OPASNOSTIMA

4.1 Postupak upravljanja opasnostima

- 4.1. 1 Registar opasnosti izrađuje i ažurira (tamo gdje već postoji) predlagač tokom faze projektiranja i implementacije, sve do prihvatanja izmjene ili dostavljanja izvještaja o procjeni sigurnosti. Registar opasnosti prati napredovanje u praćenju rizika vezanih za utvrđene opasnosti.

Nakon što je sistem prihvaćen i pušten u rad, registar opasnosti dalje vodi upravitelj infrastrukture ili željeznički prijevoznik zadužen za eksploataciju sistema koji se procjenjuje

kao sastavni dio svog sistema za upravljanje sigurnošću.

- 4.1. 2 Registar opasnosti obuhvata sve opasnosti, kao i sve za njih vezane mjere sigurnosti i pretpostavke o sistemu utvrđene tokom postupka procjene rizika. Posebno sadrži i jasno upućivanje na porijeklo i izabrana načela prihvatanja rizika i jasno navodi aktere zadužene za kontrolu svake opasnosti.

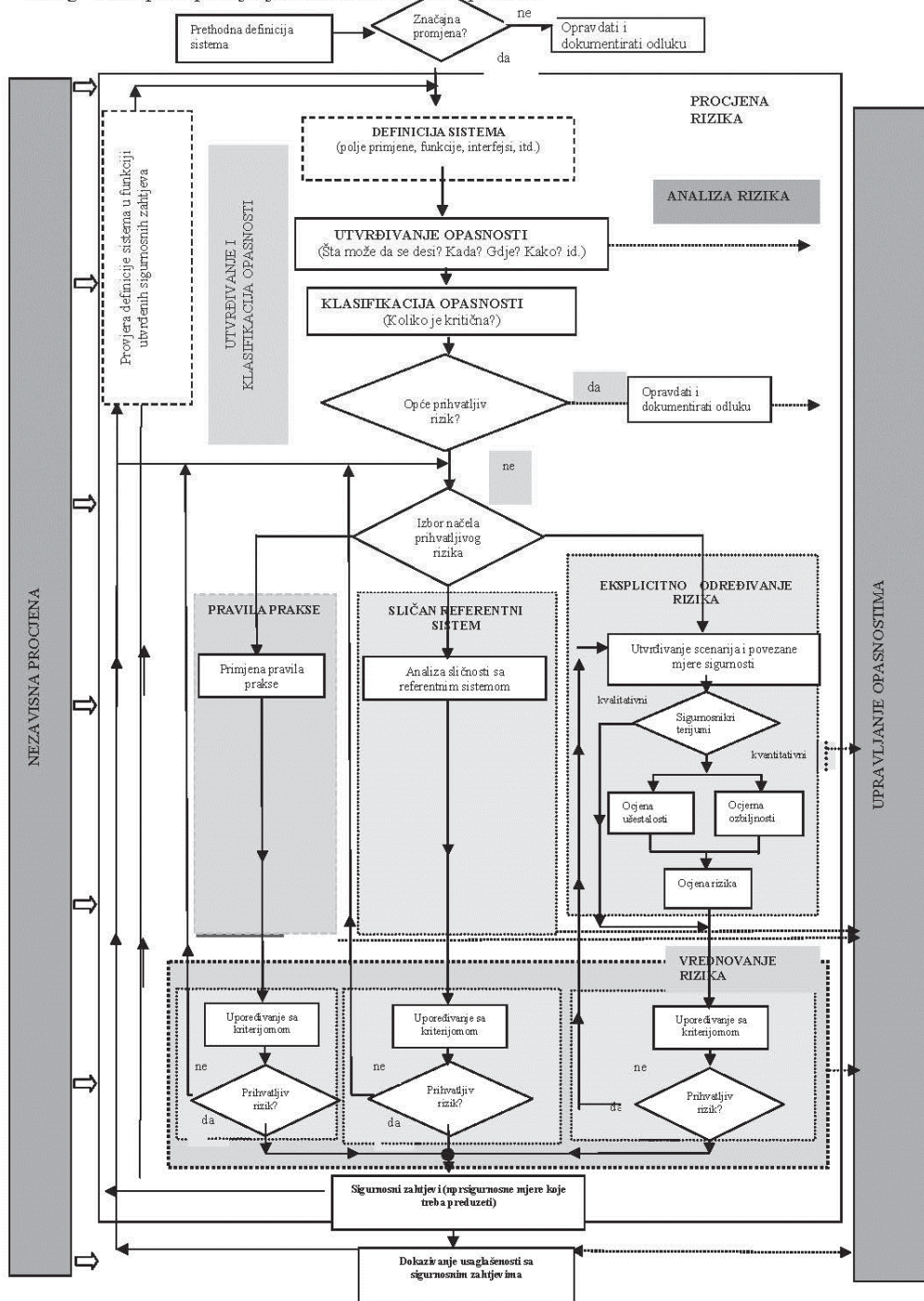
4.2 Razmjena informacija

Sve opasnosti i za njih vezani sigurnosni zahtjevi koje ne može sam da kontrolira jedan akter prosljeđuju se drugom mjerodavnom akteru kako bi se zajednički pronašlo odgovarajuće rješenje. Opasnosti upisane u registar opasnosti aktera koji ih prosljeđuje „kontroliraju” se samo ukoliko vrjednovanje rizika vezanih za te opasnosti obavlja drugi akter i ukoliko je rješenje usvojeno od strane svih uključenih aktera.

5. DOKAZ O PRIMJENI POSTUPKA UPRAVLJANJA RIZIKOM

- 5.1 Postupak upravljanja rizikom koji se koristi za procjenu nivoa sigurnosti i usaglašenosti sa sigurnosnim zahtjevima dokumentira predlagač i to tako da svi potrebni dokazi koji pokazuju pravilnu primjenu postupka upravljanja rizikom budu dostupni tijelu za procjenu.
- 5.2 Dokument koji izrađuje predlagač naveden u tački 5.1. obuhvata najmanje:
- a) opis organizacije i stručnjaka imenovanih za sprovođenje postupka procjene rizika;
 - b) rezultate različitih faza procjene rizika i spisak svih sigurnosnih zahtjeva koje je neophodno ispuniti kako bi se rizik održao na prihvatljivom nivou;
 - c) dokaz o usaglašenosti sa svim nužnim sigurnosnim zahtjevima;
 - d) sve pretpostavke koje su neophodne za integraciju, rad ili održavanje sistema, koje su utvrđene kod definicije, izrade i procjene rizika.
- 5.3 Tijelo za procjenu daje svoj zaključak u izvještaju o procjeni sigurnosti definiranom u Aneksu III.

Prilog - Postupak upravljanja rizikom i nezavisna procjena

ANEKS II

KRITERIJUMI ZA AKREDITACIJU ILI PRIZNAVANJE TIJELA ZA PROCJENU

1. Tijelo za procjenu ispunjava sve zahtjeve norme ISO/IEC 17020:2012 i njenih naknadnih izmjena. Tijelo za procjenu kod obavljanja pregleda definiranih u toj normi primjenjuje stručnu procjenu. Tijelo za procjenu ispunjava opće kriterijume iz te norme vezane uz nadležnost i nezavisnost te slijedeće posebne kriterijume nadležnosti:
 - (a) nadležnost za upravljanje rizikom: znanje i iskustvo sa standardnim tehnikama za analizu sigurnosti i mjerodavnim normama;
 - (b) nužne nadležnosti za procjenu dijelova željezničkog sistema na koje utječe promjena;
 - (c) nadležnost za ispravnu primjenu sistema za upravljanje sigurnošću i kvalitetom ili za reviziju sistema upravljanja.
2. U skladu sa
JTP GEN-D i JTP GEN-E
o tijelima za procjenu
članom 28. Direktive 2008/57/EZ
o prijavi prijavljenih tijela
tijelo za procjenu akreditira se i priznaje za različita područja nadležnosti u željezničkom sistemu ili njegovim dijelovima za koje postoji nužan zahtjev za sigurnošću, uključujući područje nadležnosti koje uključuje rad i održavanje željezničkog sistema.
3. Tijelo za procjenu akredituje se i priznaje za procjenjivanje ukupne dosljednosti upravljanja rizikom i sigurnu integraciju sistema koji se procjenjuje u cjeloviti željeznički sistem. To uključuje nadležnost tijela za procjenu za provjeru slijedećeg:
 - (a) organizacije, odnosno, rješenja nužnih za osiguravanje koordiniranog pristupa za ostvarivanje sigurnosti sistema putem ujednačenog razumijevanja i primjene mjera za kontrolu rizika za podsisteme;
 - (b) metodologije, odnosno, ocjene metoda i resursa koje koriste različiti akteri kao podršku sigurnosti na nivou podsistema i sistema; i
 - (c) tehničkih vidova nužnih za procjenu važnosti i potpunosti procjena rizika i nivoa sigurnosti cijelog sistema.
4. Tijelo za procjenu može biti akreditirano ili priznato za jedno, nekoliko ili sva područja nadležnosti iz tačaka 2. i 3.

ANEKS III

IZVJEŠTAJ O PROCJENI SIGURNOSTI TIJELA ZA PROCJENU

1. Izvještaj o procjeni sigurnosti tijela za procjenu sadrži bar slijedeće informacije:
 - (a) utvrđivanje tijela za procjenu;
 - (b) plan nezavisne procjene;
 - (c) definiciju područja primjene nezavisne procjene i njena ograničenja;
 - (d) rezultate nezavisne procjene, uključujući, posebno:
 1. detaljne informacije o aktivnostima nezavisne procjene za provjeru usaglašenosti s odredbama
ovog JTP; | ove Uredbe;
 2. sve utvrđene slučajeve neusaglašenosti s odredbama
ovog JTP | ove Uredbe
 - i preporuke tijela za procjenu;
- (e) zaključke nezavisne procjene.